

Domstolspodden

Avsnitt 8: Att arbeta som notarie

Maj, 2018

Gäster: **Ingrid Söderquist**, notarie, förvaltningsrätten i Umeå. **Linn Brewer**, notarie, Umeå tingsrätt.

Programledare: **Jesper Nietzsche**, presskommunikatör, Domstolsverket

---

Notarierna på domstolar är unga, ambitiösa och stressade. De jobbar 14 timmar om dagen, de gick ut juristlinjen med toppbetyg i allt. De är livrädda för att göra fel. De vill helst av allt gå vidare till lyxliv på advokatbyrå. Vad av det här är egentligen sant, vad finns det för seglivade myter om hur det är att vara notarie? Hur svårt är det att bli notarie, krävs verkligen toppbetyg från alla kurser på juristutbildningen? Vad gör en notarie?

JESPER: Jag som pratar heter Jesper Nietzsche och jobbar på Domstolsverket. I dag är Domstolspodden i Umeå där vi träffar två notarier. Jag säger varmt välkommen till Domstolspodden, Ingrid Söderquist som är förvaltningsrättsnotarie på Förvaltningsrätten i Umeå.

INGRID: Tack så mycket.

JESPER: Väldigt kul att ha dig här.

INGRID: Tack.

JESPER: Och välkommen till Domstolspodden, Linn Brewer som är tingsnotarie på Tingsrätten i Umeå.

LINN: Tack så mycket.

JESPER: Jättekul att du vill vara med.

LINN: Kul att vara här.

JESPER: Vi kör i gång. Jag tänker kolla här, Linn, varför ville du sitta ting? Varför blev det tingsrätt?

LINN: Ja, nej men jag har väl alltid känt, och hört från andra, att det är en bra erfarenhet och en merit att sitta ting och någonting som man borde göra. Redan när jag började på juristutbildningen så kände jag väl, jag hade någonstans i bakhuvudet, att jag vill bli domare. Sen gick jag igenom programmet och det ändrades väl lite längs vägen och jag fick upp ögonen för andra typer av jobb, var på byrå ett tag och så. Och jobbade som bolagsjurist på ett annat ställe. Men sen så kände jag att jag hade kollegor som sa att "Nej, men du borde sitta ting och det är något man ska göra". Då kom jag tillbaka till den här tanken som jag hade från början att "Nej, men det är nog ting jag vill sitta och i Umeå då där jag är uppvuxen", jag pluggade i Stockholm. Så att då blev det ting, och varför det blev tingsrätt det är väl för att jag har tyckt att brottmål är väldigt spännande och den kursen tillsammans med processrätten var mina favoritkurser på juristutbildningen. Så därför blev det tingsrätt.

JESPER: Därför blev det tingsrätt. Förvaltningsrätt, Ingrid, varför förvaltningsrätt?

INGRID: Ja, för mig var det väl så att det här med att sitta ting var ingen självklarhet eller som jag funderade jättemycket på under studierna. Utan det var väl snarare någonting som växte fram när jag hade jobbat ett tag. Då började jag bli mer nyfiken på vad det är att sitta ting och hur domstolsväsendet fungerar. Man kan säga att det är kärnan av det juridiska som finns. Men varför förvaltningsrätt, så kan man väl säga så att på de flesta juristprogram så ägnas ganska lite tid åt just förvaltningsrätt, så det kanske är svårt att ha någon bild av varför man vill just dit. Men jag tror också att när man ser på samhället och hur många myndigheter vi har och hur många beslut som myndigheter fattar varje dag, som påverkar väldigt många människor, och då överför det till att det är förvaltningsrätten som kontrollerar de här besluten, så tror jag det är ganska lätt att se varför det ämnet skulle kunna vara intressant. Så därför valde jag att sitta på förvaltningsrätten.

JESPER: Mm, bra. Arbetet som notarie, om ni kollar kalendern senaste arbetsveckan, vad är det ni egentligen gör som notarier? Ingrid, kan du nämna några saker som du gjorde senaste veckan?

INGRID: Ja, eftersom processen hos oss är i första hand skriftlig så ägnar vi som notarier ganska mycket tid åt att göra rättsutredningar inom olika områden, de målen vi har. Vi gör rättsutredningar och så skriver vi domsförslag. Det här börjar man med ganska tidigt, så det blir ganska snabbt kvalificerat juridiskt arbete när man kommer som notarie. Men sen har vi också vissa måltyper där det i stort sett alltid är muntliga förhandlingar, som till exempel LVU-mål eller LVM-mål där det gäller barn och unga som omhändertas av myndigheter, som till exempel far illa i sitt hem.

JESPER: Okej, LVU och LVM för lyssnarna, vad talar vi om då?

INGRID: Ja, LVU är lagen med särskilda bestämmelser om vård av unga och LVM är lag om vård av missbrukare i vissa fall. Så det handlar då om, som jag sade, LVU är ofta barn eller unga som omhändertas. Det kan bero på olika saker, bland annat att barn far illa i sitt hem. LVM det är då missbrukare som man omhändertar för vård, med tvång kan man säga. De här målen förbereder man så klart, och sen så förbereder man också salen innan själva förhandlingen. Och sen så protokollför man under förhandlingen, då har man också föredragit målet innan man börjar. Sen så voterar man innan vi kommer till ett slut. Så det är en sak vi gör. Sen är det även att vi har hand om de här förhandlingarna gällande psykiatrisk tvångsvård. De förhandlingarna har vi uppe på sjukhuset, på den psykiatriska avdelningen där. Det är en gång i veckan vi har dem, så det är på ett schema man får så att man vet vilken vecka man ska ha det. Då åker man upp dit tillsammans med domaren och så har man de förhandlingarna, och det är ofta ganska många förhandlingar så det tar väldigt mycket tid. Det är väl exempel på vad vi gör som notarier.

JESPER: Spännande palett från förvaltningsrättsnotarielivet. Nu vill vi veta tingsnotarie Linn, vad hände senaste veckan för din del?

LINN: Ja, vi sitter generellt mycket i förhandlingar, tingsnotarier. Då är det dels förberedelser inför det, och sen är det själva förhandlingstillfället och sen har man som ett efterarbete efter det. Då kan man förenklat säga att vi har tre olika typer av mål där vi har förhandlingar i. Det är dels brottmål där det finns en åklagare som påstår att någon har begått ett brott. Inför den typen av förhandlingar så är det väl främst att man ska kontrollera att allt är förberett. Man sitter där och voterar, som Ingrid nämnde. Det vill säga att man berättar för domaren och för nämnden, i vårt fall då, hur man tycker att man ska döma. Det får vi också göra. Sen kan man också få skriva en dom på det här. Det är ungefär brottmålsförhandlingar. Förra veckan hade jag två egna förhandlingar och efter det så är det jag som får skriva domen. Sen har vi också förhandlingar som kallas för tvistemål. Då kan det antingen vara sådana där folk till exempel inte är överens om hur de ska ta hand om sina barn, vem som ska ha vårdnaden över dem eller hur barnen ska bo.

Sen finns det som vi kallar för dispositiva tvistemål, det vill säga där det finns möjlighet för parterna att komma överens och där man själv kan få dem att försöka komma överens. Då är det ofta kanske pengar de bråkar om eller liknande saker. Så det är de tre olika måltyperna. Det är väl ungefär vad vi gör rent förhandlingsmässigt. Sen vet man inte riktigt hur en arbetsvecka kan se ut. Det kan väldigt snabbt komma in till exempel häktningar, för det är inte någonting som planeras i förväg utan det är korta tidsfrister att förhålla sig till. Då kan man få sitta på en häktning, vilket kan vara väldigt spännande. Sen så sitter man inne på sitt rum en del av arbetsveckan, då skriver man till exempel förslag på beslut till domaren. Man får också skriva egna beslut och så där. Jag har skilt en del folk i veckan till exempel, det är någonting som jag gör på egen hand. Så det är lite ungefär hur vi jobbar under veckan.

JESPER: Också en väldigt matig och konkret bild av en arbetsvecka i en notaries liv här. Hur mycket samarbetar ni med... ni är ju notarier, med domarna på domstolen, hur ser samarbetet ut?

LINN: Jag tycker att samarbetet fungerar väldigt bra och alla notarier har en domare som handledare. Det vill säga att man följer varann under några månaders tid. Man har ett uppstartsmöte, man har ett halvtidssamtal, ett avslutssamtal med fokus på att man ska utveckla sig. Så att man jobbar lite som i team, och det är väl den delen som jag tycker har varit nästan roligast med att vara notarie. Att man är så nära en domare så man får också bli involverad i den personens mål. Man sitter ihop på förhandlingar och man skriver förslag till den domaren och får feedback. Då kan man ha en väldigt nära dialog och lära sig väldigt mycket eftersom man är så tätt med någon som är så pass erfaren. Så det har jag tyckt har varit jättejätteroligt och det blir ett kul samspel, man lär känna varandra och skojar och skrattar. Min senaste handledare, det var konstant skoj och skratt och vi hade jätteroligt tillsammans och jobbet fungerade otroligt bra. Det är så man vill att det ska vara. Det blir lite som en chef som man har väldigt nära kontakt med. Så det har varit jättekul, jag tycker samarbetet fungerar jättebra. Jag upplever i alla fall hos oss nu, det är inte så många domare och man kan gå in till vem som helst och fråga om råd och efter hur de tycker man ska göra i olika lägen. Jag upplever ändå att alla tar sig tid och hjälper till och det är väldigt, väldigt viktigt för oss eftersom att vi ändå... det är en utbildningstjänst och domarna är så pass erfarna och har jobbat så pass länge, så att jag tycker att samarbetet fungerar jättebra. Det har verkligen varit något som har gjort att jag har fått en väldigt positiv bild av min notarietjänstgöring.

JESPER: Känner du igen detta Ingrid, är det likadant för dig när det gäller samarbetet?

INGRID: Jo, men absolut. Vi har också en handledare som är domare, som man har en väldigt nära relation med och som man får väldigt mycket hjälp utav. Man kan ha ganska många möten, också när man känner att man behöver, och bara gå igenom vad händer nu. Kanske handledaren frågar "Hur känner du runt arbetet, tycker du att det går bra? Vad är svårigheterna?", så att man hela tiden bollar och liksom får bekräftelse också på att man är på väg åt rätt håll. Så det är jättevärdefullt och det är väldigt få arbetsplatser där man får den möjligheten att få så kontinuerlig feedback. Det är inte bara handledaren utan det är även de andra domarna. Vi är Sveriges minsta förvaltningsrätt så vi är inte så många, så man får en ganska nära relation med alla domarna och inte bara sin handledare.

JESPER: Men är du självständig på något sätt som notarie? Hur självständig är du?

INGRID: Ja, absolut. Man jobbar självständigt i princip hela tiden. Man sköter sina mål på egen hand och man lägger upp. Sen kan man så klart behöva bolla det här med hur man ska prioritera till exempel, som kanske inte kommer naturligt direkt.

JESPER: Vad kan det vara som ska prioriteras?

INGRID: Det kan bero på olika frister som finns eller olika regler för vilken som ska tas först, många olika saker. Så att det är viktigt att när man har en hög med mål, att man tar de som man ska ta först först, så att säga.

JESPER: Och det kan vara bra läge att bolla just med handledaren?

INGRID: Absolut.

JESPER: Den här frågan, när det gäller självständigheten, den tänker jag handlar väl också om hur det i sig utvecklas över tid? Linn, du har inte förskräckligt lång tid kvar på din notarietid eller hur?

LINN: Nej, precis. Och vi gör lite olika, man sitter ett och ett halvt år eller så sitter man två år. Det beror på om man har jobbat tidigare med något juridiskt arbete eller inte. Jag sitter ett och ett halvt år. Då, direkt när jag började, får man, det kallas ett förordnande, det är en lista på ”Det här får du göra”. Då är det enklare saker som passar min erfarenhet och kunskap. Då, i början, var det enklare saker man fick fatta beslut om.

JESPER: Kan du ge några exempel på vad är enkla saker i domstolar?

LINN: Vad fick jag göra i början... jag fick besluta att någon skulle få en god man. Det är då att man får en person som hjälper en med till exempel räkningar och liknande. Det fick jag göra i början. Men sen är man redan från början väldigt självständig när man till exempel får skriva beslut till domare. Domaren lägger sig inte i mitt förslag till honom, man kan ha pratat om det innan. Nu säger jag ”honom” för vi har främst manliga domare. Då är jag självständig, men sen är det domaren som dömer, om jag har skrivit ett förslag till honom, då dömer domaren som han vill. Men det är mitt förslag och jag är självständig i mitt skrivande. Men det utvecklas över tid och efter ett år, för den som har suttit två år, och ett halvår för mig, då får man börja ha egna förhandlingar. Alltså att jag själv är ordförande, som det heter, alltså leder förhandlingen. Det är dels det som jag pratade om tidigare, tvistemål som handlar till exempel om pengar, där jag får försöka få parterna att komma överens. Då sitter jag själv där med en protokollförare, som är en kollega, och jag ska försöka reda ut det här målet, försöka få parterna... målet är att försöka få dem att komma överens och det rör ofta inte så stora summor pengar. Där är jag helt självständig i mitt dömande. Samma sak så får jag leda enklare brottmål och där är jag också helt självständig. Jag har även haft... vi har ändå haft en ledning som har uppmuntrat oss notariater att komma med feedback på arbetet, hur det ska läggas upp. Jag har ändå varit ganska drivande i hur vi ska arbeta och hur notariens arbete helt enkelt ska fördelas. Där har vi ändå fått vara så pass självständiga att vi får säga till och sen så kommer våra förslag, att det blir någonting av det. Så det tycker jag absolut.

JESPER: Och jag tänkte, förhandlingarna vill jag kolla på. Men när det gäller... Ingrid, för din del, dag ett eller vecka ett som förvaltningsrättsnotarie och där du befinner dig nu. Vad får du göra nu som du inte fick göra i början och hur ser utvecklingen ut för förvaltningsrättsnotarierna när det gäller förordnanden eller befogenheter?

INGRID: Jag har ju inte suttit fullt så länge som Linn har gjort, jag har suttit i sex månader nu. Man får börja döma på egen hand efter halva tiden hos förvaltningsrätten. Men man kan väl säga så här att när man kommer första veckan, det är klart att man får en introduktion och så vidare. Men man får också börja jobba ganska fort med det här att skriva domförslag, eftersom det är en väldigt stor del av vårt arbete, så att man får komma snabbt in i det. Sen får man kanske i början ägna sig åt en viss måltyp och sen byggs det på med ytterligare måltyper. Sen kanske man får vara med och lyssna på några förhandlingar innan man får ha dem själv och så vidare. Så att det sker en successiv upptrappning hela tiden.

JESPER: Jag måste kolla, för måltyper, då pratar vi om typer av mål som psykiatrimål och skattemål och så. Men vilka är de första, som förvaltningsrättsnotarie, vilka måltyper? Vad handlar de första måltyperna om som man kan få?

INGRID: Jag vet inte om det här är samma på alla domstolar.

JESPER: Nej, men för din del?

INGRID: För min del så fick jag först mål om bistånd enligt socialtjänstlagen, som vi har väldigt många av. Jag handlägger även till exempel vapenmål och körkortsmål, mål enligt fängelselagen. Men det finns som sagt över 500 olika måltyper i förvaltningsrätt men sen är det så klart vissa som är mer frekvent förekommande. Det är ungefär hur det ser ut.

Musik

JESPER: Linn, du var inne på det här med att hålla egna förhandlingar. Jag måste ändå kolla, första gången du skulle hålla din egna förhandling, hur kändes det? Var du nervös?

LINN: Ja, satan. Jag var så nervös. Jag vet att jag kände ”Nu kissar jag på mig”, så fruktansvärt. Jag ska säga det, generellt, man kastas inte in i någonting på tingsrätten. Utan vi hade varit på utbildning i Stockholm innan och då fick man leka förhandling. Så man hade fått öva på det och jag hade suttit på en massa förhandlingar som protokollförare. Men det är inte samma sak. Man går ned där och känner ”Nu ska vi leka rättegång”. Och jag hade förberett mig orimligt mycket, man har sådana här mallar och det är bra. Man ska vara förberedd men man kan förbereda sig så att det är bra och sen kan man förbereda sig så att det blir lite för mycket. Det kanske man ska göra första gången, jag gjorde i alla fall det. Man har, ska jag säga, mallar hur man ska leda förhandlingen från början när målet ropas på, som man säger när det dånar ut i tingsrätten att målet börjar, tills man säger att ”Nej, men nu är det här klart”. Så man har hela gången och allting. Första gången, då håller man sig väldigt... man tar ett krampaktigt tag om det här pappret om hur man ska leda förhandlingen och man är så himla nervös. Men det går bra. Och som jag sa, man kastas inte in i någonting och man har också fått ett förordnande, som man säger, ett papper på att ”Du får göra det här, tingsrätten bedömer att du har tillräckliga kunskaper för att göra det här”. Så att det gick bra. Som tur var hade jag med mig en erfaren kollega som var väldigt peppande och så här ”Ja, men vi tar en paus om det händer någonting”. Vi har det systemet, när det kommer någon som ska ner i salen första gången och vara ordförande, alltså leda förhandlingen, då har man en betydligt mer erfaren kollega vid sin sida som för protokoll för att man ska kunna få stöttning. Det är en otrolig trygghet verkligen.

JESPER: För det här ligger en tid tillbaka ändå i din notarie... har det blivit bättre?

LINN: Ja, tack och lov. Nu är det så här... för då minns jag att jag fick väl reda på det här en vecka innan. Och du vet, man började kolla på målet redan då och var så där... Men nu vet jag att det kan hända saker samma dag, det kan hända saker dagen innan. Så nu förbereder man inte fullt så många dagar innan och har en mycket tryggare känsla. Om någon kommer till mig en timme innan en förhandling börjar och skulle säga ”Linn, kan du ta en förhandling?” ”Självklart, inga problem”. Nu är det ju mer framförhållning än så men nu känns det betydligt mer tryggare, jag håller inte ett krampaktigt tag om den här mallen. Men samtidigt, även om man är erfaren så kan det hända grejer ändå. Jag minns jag var väldigt trött en gång och skulle ned i en förhandling, och då kallade jag åklagaren för försvararen. Jag frågade ”Har försvaret några frågor?” och en del de kollade på mig och jag kände ”Åh, herregud”. Men det är ingen fara, det är ingen katastrof. Jag menar, det kan åklagaren ta liksom. Men jag tror det handlar mycket om att man får hitta sitt sätt. Och mitt sätt har väl varit lite att tona ned det här otroligt formella. För de som kommer i våra typer av mål de har sällan med sig en försvarare. Är det tvistemål där det till exempel är pengar,

då har de sällan ett ombud som hjälper dem att föra deras talan, som vi kallar det för, det vill säga pratar för deras sak. Då får man lite hjälpa dem med det, att förklara för dem att "Förhandlingen kommer gå till på det här sättet. Om du undrar över någonting, det går jättebra att ställa frågor". Man får försöka att använda ett så enkelt språk som möjligt. För det är sådana som oftast sitter där för första gången. För oss är det rutin, för dem är det inte rutin. Så det handlar om att hitta sitt sätt, så att det är annorlunda nu än från min första upplevelse.

JESPER: Men av din engagerade redogörelse för just att leda förhandling så låter det som att du gillar det ändå?

LINN: Ja, gud, det är det absolut roligast med jobbet tycker jag, att få leda sina egna förhandlingar. Det är så himla häftig känsla att få prova på det, att faktiskt få vara ordförande och leda det här. Och sen få skriva en dom efteråt och ta reda på om det är något man tycker är klurigt. Det är väldigt spännande faktiskt, för man är faktiskt en domare i det målet.

JESPER: Och här, när vi pratar om rollen som notarie, ni har gett exempel från båda håll på vad ni får göra. När det gäller er föreställning innan ni blev notarier, myter om att vara notarie eller förkunskaperna om det. Fanns det några typiska myter och bilder av vad det skulle innebära att vara notarie, som ni över tid har känt att det här stämde eller det här var helt taget ur luften? Ingrid?

INGRID: Jag tror att jag som kanske många andra tänkte väl att det skulle vara ganska stelt och ganska hierarkiskt och så vidare. Men det har verkligen totalt raserat när man väl har börjat jobba på domstol. Man känner verkligen den här känslan av att man jobbar i team och att man hjälper varandra, vi har alla samma mål och det är att vi ska producera så bra och rättssäkra domar som möjligt. Man får hjälp på vägen, som sagt, det är en utbildningsanställning. Alla har dörrarna öppna hela tiden så att jag har verkligen bara fått positiva överraskningar. Det kanske låter lite cheesy men så är det verkligen.

JESPER: Ja, men det låter väl bra kan jag tänka. Men var det någon enskild myt som du kände att det här var faktiskt... du var inne på vissa delar. Fanns det andra saker som du kände att det här trodde jag att tiden som notarie skulle innebära?

INGRID: Ja... Jo, men kanske det här också att man förväntas jobba jättejättemycket. Det stämmer ju inte heller. Det är klart att man jobbar mer ibland men det finns ingen sådan underliggande förväntan av att du ska sitta och jobba över varje dag. Det gjordes ganska klart för oss ganska tidigt, så jag tycker att kommunikationen där har varit väldigt rak. Just kanske också eftersom ledningen är medveten om de föreställningarna som finns.

JESPER: Det låter lite som att vara pressinformatör på Domstolsverket. Man får jobba mer ibland när det krävs. Men allvarligt talat, Linn, hade du några sådana här, de här myterna hade jag på näthinnan när jag antrade Umeå tingsrätt?

LINN: Jag håller väl med Ingrid i det att jag trodde att det skulle vara lite striktare och stelare än vad det faktiskt är. Och kanske att man skulle gå runt och känna att man var rädd för vissa domare. Men så är det inte alls utan jag tycker att det är en väldigt god stämning och man kan gå in till i princip vem som helst och fråga om man undrar över någonting. Domarna är inte alls så läskiga som man kan tro faktiskt utan faktiskt väldigt snälla och omtänksamma och vill alltid hjälpa till. Sen var det väl många som hade sagt att "Ja, men att vara notarie det är så fantastiskt för det är som att plugga igen". Det tyckte jag "Det här låter perfekt", och lite så är det faktiskt. Vi är åtta notarier och har väldigt god stämning och ibland kommer det nästan till en sjuklig nivå. Vi lagar mat åt varandra, man lånar varandras cykel. Nu var det en kollega som hade semester och då hade hon lagt cykelnyckeln på sitt skrivbord och så sade hon "Ja, men var står min cykel?"

Och jag ”Nej, men det är där borta”, och hon ”Ja, men självklart jag satte ju fram den för att du skulle ta min cykel”. Så det så där, man lånar varandras grejer och några av mina kollegor var med på en av mina dejtter och det är inga konstigheter, vi gör saker tillsammans. (Skratt)

JESPER: Fram träder bilden av att det är något slags kollektiv tycker jag.

LINN: (skratt) Ja, men det är väldigt roligt och det är som att jobba med sina kompisar. Jag trivdes väldigt bra på mitt tidigare jobb och hade ändå kollegor där, men det var inte alls den här stämningen just med att man är så nära i ålder. Men vi hade väldigt god stämning och jag kände att vad tråkigt det känns att förlora det. Men jag är väldigt positivt överraskad och det är precis som folk säger, att det är många i samma ålder och man har väldigt roligt ihop. Så det var absolut som jag trodde.

JESPER: Är det en samstämmig... för ni är väldigt positiva över notarietiden. När ni träffar andra notarier i olika sammanhang, utbildningar, träffar och så. Är det så här det ser ut överlag?

LINN: Vi har väldigt brett utbud, eller vad man nu ska säga, på vad vi får göra. Vi gör i princip allt, alla olika måltyper och jobbar med väldigt olika typer av domar. Så ser det nog inte ut på alla tingsrätter. Man kanske tycker att man har fått jobba lite för mycket med till exempel brottmål när man är mer intresserad av tvistemål. Men det där tror jag handlar om att man har en tydlig dialog med den domstolen man är på om vad man är intresserad av. Så det har jag väl kanske hört, att folk kanske inte är riktigt nöjda med just vilka mål de jobbar med. Eller att de kanske har råkat ut, som det är på alla platser, för någon chef eller domare som inte är schyst. Men det är någonting som... det är inte unikt för domstolarna utan så är det var du än hamnar så kan du ha otur med den grejen. Så det är väl sådana saker som jag har hört.

JESPER: Ingrid, har du...?

INGRID: Mm. Jag kan inte säga att jag har hört något specifikt så där men det är klart att det finns negativa och positiva saker med allt. Men jag kan inte säga att jag har hört något specifikt om att det här inte skulle vara bra eller det här... nej, jag kan inte säga det.

Musik

JESPER: Notarietiden, notarietjänstgöringen är ju en tidsbegränsad tid. Linn, för din del så är den här tiden relativt snart över.

LINN: Ja, precis.

JESPER: Hur lång tid har du kvar?

LINN: Ja, jag har inte alls så långt kvar. Min sista dag är slutet av juni, 30 juni.

JESPER: Vad gör Linn Brewer efter det?

LINN: Att det snart är klart, det förstår jag inte, det känns som att det nyss var första dagen jag var på tingsrätten. Men jag har väl... jag ska säga det att när jag började sitta ting så hade jag ingen plan kanske på att exakt det här vill jag göra sedan. Även om jag hade funderingar på att det kanske lutade åt det hållet eller det, men jag får se av tingstiden. Men jag är väldigt nöjd med själva arbetsuppgifterna. Det sociala är en sak, men man måste ändå trivas med vad man faktiskt gör. Det har väl gjort att mitt mål nu är att fortsätta på domarbanan. Så det är väl vad jag tänker mig framöver, att försöka satsa på det.

JESPER: Det är ju jättekul att höra, domarbanan är...?

LINN: Ja. Men sen finns det andra... notarietjänstgöringen öppnar upp för andra saker också. Det är en bra merit att ha suttit ting. Och jag vet att många advokatbyråer ser det som en bra merit och att man har den erfarenheten av det processuella. Vill man... på mitt tidigare jobb, det var bolagsjurist, de ser det också som en merit att man har suttit ting. Man kan bli åklagare och det finns massor av olika typer av jobb som faktiskt notarietjänstgöringen öppnar upp för. Så jag tycker, det har absolut inte varit ett slöseri av tid eller så, utan jag är väldigt nöjd.

JESPER: Ingrid, hur lång tid har du kvar innan din tid som förvaltningsrättsnotarie är över?

INGRID: Ja, jag har ju kvar ungefär ett och ett halvt år. Så jag har väl inga jättekonkreta...

JESPER: Du har inte börjat tänka än och säga att "Det här ska jag göra efter"?

INGRID: Nej, det har jag inte utan jag försöker nog mest att bara ta in så mycket som möjligt och njuta av den här tiden och den här möjligheten man faktiskt får. Just den här fantastiska uppföljningen och feedback och att man får möjlighet att utvecklas så snabbt som man faktiskt gör. Jag tycker jag kan se skillnader i mitt arbete nästan från vecka till vecka, för att man har fått... det är faktiskt jättehäftigt.

JESPER: Linn nämnde här exempel på notarietjänstgöring, att sitta ting, vad det kan öppna för utöver möjlighet att gå vidare i domarbanan. Förvaltningsrättsnotarie, är det rent specifikt andra områden som det öppnar för, att vara förvaltningsrättsnotarie, eller är det ungefär detsamma?

INGRID: Ja, det är en ganska svår fråga. Men det är klart att det finns en domarbana också för oss som man kan gå vidare på. Men sen så finns det otroligt många olika möjligheter efter. Det finns de som har suttit på förvaltningsrätt som också blir advokater, men de går också kanske till olika myndigheter, Skatteverket, Kronofogden. Det finns ju väldigt många olika myndigheter. Eller kanske på något förbund eller en intresseorganisation. Det finns ju jurister i så många olika sammanhang i dag och att ha suttit ting är alltid något positivt. Det är någon slags kvalitetsstämpel på att man ändå har klarat av väldigt svåra uppgifter och den här processföringen och att man har kunnat lösa svåra juridiska problem. Så att det är bara positivt.

JESPER: Du får komma tillbaka till dig när det börjar närma sig och se, vad väljer Ingrid Söderquist för vidare karriär efter detta?

INGRID: Absolut.

JESPER: Men jag tänkte avslutningsvis här... för vi har pratat om notarier och det har varit jättespännande att få ha med er och få prata om era erfarenheter av notarietiden och vad ni tänker kring det. Om vi leker med tanken att jag skulle vara juriststudent, och ni träffar mig i ett sammanhang och ska ge tre argument. Ingrid, om du ger mig tre argument för varför jag skulle söka förvaltningsrättsnotarietjänstgöring?

INGRID: Ja, (skratt) då skulle jag kanske säga att om du väljer det så kommer du få jobba med väldigt mycket viktiga frågor som berör väldigt många människor. Det känner jag att det får man verkligen göra. Sen att du får jobba med kvalificerat juridiskt arbete väldigt snabbt, väldigt tidigt. Att du får fortsätta med det under hela tiden. Men framför allt kanske också på förvaltningsrättssidan, att det är en variation av mål. Det är både kanske lite lättare, lite mer komplicerade. Det är på otroligt många olika områden och du får också möjlighet att utveckla dig i både det skriftliga och muntligt. Så att det är en väldigt allsidig utbildning/arbete du får göra.

JESPER: Ja, jag kände direkt här att notariekansliet snart har en ansökan i mejlboxen från mig när det gäller notarie på förvaltningsrätt. Vi ska se, Linn, kan du sälja in tingsrättsnotarietjänstgöringen lika effektivt?

LINN: Ja, det hoppas jag. Mitt första argument är väl att man lär sig supermycket. Man ska inte glömma bort att det är en utbildningstjänst. Man får åka på kontinuerliga utbildningar, vi har interna utbildningar och det är ett och ett halvt år där du bombas med kunskap och du blir otroligt allmänbildad. Sen så... Beroende på hur länge du sitter, mitt andra argument är att du får ett och ett halvt år till två år på dig att... du ser så otroligt mycket, du ser olika typer av roller, du ser hur det är att vara åklagare, försvarare, ombud i till exempel tvistemål. Så vet du inte vad du vill göra så får du den här tiden på dig att se andra olika roller, till exempel domarbanan eller andra roller, och att bilda dig en uppfattning om vad du vill göra. Vet du vad du vill göra så kan du bli ännu mer säker på din sak. Sist men absolut inte minst är att du får en massa nya kompisar. Jag kände det i går när jag och en kollega, vi satt kvar lite grann och hon satt bara kvar där för att jag var där för att jag inte skulle vara ensam i min då helt obefogade ångest faktiskt. Men hon satt kvar där och sade ”Jag lämnar inte dig”. Det är så himla fint så man blir rörd, och jag tänkte ”Vad tusan hade jag gjort... vad gjorde jag innan henne, innan notarietiden?” Så att det är en jättefin grej, att man får nya polare helt enkelt.

JESPER: Ja, det blir en ansökan där också, det känner jag direkt. De kommer få en tuff uppgift på notariekansliet. Linn, jättetack för att du ville vara med i Domstolspodden och prata om notarietjänstgöring.

LINN: Tack själv. Kul att vara här!

JESPER: Ja, jättekul att ha dig här. Ingrid, tusen tack för att du ville vara med i Domstolspodden.

INGRID: Tack så mycket.

JESPER: Ja, väldigt kul att få prata med er båda två här.

INGRID: Mm, tack för att vi fick komma.

JESPER: Domstolspodden säger tack för oss för den här gången. Till er som lyssnar så får ni jättegärna höra av er med synpunkter på vad ni tycket om programmet eller komma med idéer på vad ni tycker att Domstolspodden skulle ta upp framöver. Ni kan kontakta oss antingen på Twitter under #domstolspodden eller mejla till domstolspodden@dom.se. Och från Domstolspoddens sida säger vi på återhörande!

Musik